

Relaas van bevindingen opgedaan tijdens een zeezeiltocht 20 - 31 aug 1997
aan boord van de zeelogger Tecla van Jaap en Jenny uit Zwartsluis
gedaan door Fred Bender te Amsterdam Zuid-Oost

15 augustus 1997 was het de laatste werkdag op kantoor.
de vakantie begint dan echt.!

Er wordt een aanvang gemaakt om de spullen die in aanmerking komen op vakantie
mee te nemen te gaan verzamelen. dit laatste valt echter niet mee.

Soms kan het zijn dat hetgene niet in mijn eigen woning bevind, maar bij Jeanine
mijn (mijn partner) ligt.

In het begin was de slaapzak 'even' buitenbeeld, bij mij was deze niet, en een
2 kamerwoning is gemakkelijk 'uit te kammen.'

Bij Jeanine thuis werd "overall" gezocht en niet direct gevonden.

Alle tassen en plastic tassen/ zakken werden geopend en de inhoud doorzocht.

Er kwam van alles te voorschijn. 3 van de 4 tassen kon de inhoud worden
afgevoerd.

Er zaten nl. wollen dekens in. En Jeanine is daar helemaal niet van gediend
wegens haar allergie voor wol.

Alle dekens werden aan de stichting Albanie gedoneerd.

Jeanine's huis raakt door deze zoekactie aardig opgeruimd.

De slaapzak werd uiteindelijk toch gevonden.

Maandag, 18 augustus 1997.

Haardstee 106 is een zeer warme flat 's-zomers. Het is daarom voor Jeanine niet
mogelijk daar te slapen.

Zodoende verhuist alle bagage op 19 augustus naar Maasdrielhof, Jeanines huis.

Daar wordt de definitieve inhoud vastgesteld en de tassen gesloten.

Overdag wordt er een succesvol bezoek gebracht aan het Iers verkeersbureau in
de spuistraat 104.

Daar worden een paar zeer mooie folders meegenomen.

's-avonds dineren we voor het laatst in het Chinese restaurant in Reigersbos.

20 augustus.

De wekker gaat om 08 uur af.

Met een beetje bestemd gevoel in m'n maag probeer ik te ontbijten, maar het gaat
echter niet van harte.

om 09.45 uur verlaten we Jeanines huis, te voet naar de metro.

Een bagagekarretje bewijst weer z'n dienst.

de 23 kg bagage (gemeten bij Jeanine) komt gemakkelijk naar Schiphol.

Het inchecken geeft geen problemen, geen melding van overgewicht.

Op Schiphol eet en drink ik nog wat alvorens ik om 12 uur afscheid neem van
Jeanine.

Om 12.40 uur taxiet de Boeing 737 naar de startbaan.

In dit type vliegtuig gaan +/- 150 passagiers.

De tocht naar Shannon verloopt voorspoedig. Er wordt aldaar om 14.30 uur (ned.
tijd) geland.

De bagage gaat weer op het karretje.

Na het passeren van de douane wordt in de hal de agent van de reisorganisatie
gevonden. Daar komen alle andere reisgenoten ook heen.

We stappen nu in de gereedstaande bus die ons naar de haven van Dingle zal
brengen. Het wordt een busrit van ca. 3,5 uur. gezien de manier van rijden van
de buschauffeur (flink doorhalen) moet de afgelegde afstand zeker 250 km zijn
geweest (schatting).

Om 18.30 uur wordt er bij de Tecla in de haven van Dingle aangekomen, de nieuwe
schepelingen worden aldaar van harte welkom geheten aan boord door Jaap en
Jennie.

Op Schiphol was ik al Pieter, een bemanningslid van vorig jaar tegengekomen.

Ook Horst en Karin uit Duitsland zijn weer van de partij.

's-avonds genieten we van de eerste gemeenschappelijke avondmaaltijd.

donderdag 21 augustus 1997

Er moeten 'grote' boodschappen worden gedaan voor een week of zo.

Dingle is een enigszins grote plaats te noemen, daarom dient dit bij voorkeur hier gedaan te gaan worden. kleinere winkels in andere plaatsen hebben mogelijk de artikelen voor niet-vaste klanten niet in voorraad zoals brood en zuivel. De aflevering aan boord van de Tecla laat wat op zich wachten.

De busrit van gisteren leidde ons door heuvels van ca. 700 meter hoogte.

de toppen van de heuvels zaten gistermiddag en van morgen in de laaghangende bewolking, later in de morgen wordt dit al veel beter.

Omstreeks het middaguur verlaten we de haven van Dingle.

3 mijl uit de kust doet zich een ernstig voorval voor.

Michel, een van de Brusselse opvarenden viel zonder verdere aanwezige aanleiding neer op het dek, en was enige minuten niet aanspreekbaar.

Hij moet zeker e.e.a moeten hebben gestoten.

Aan de buitenkant is slechts een verwonding boven de wang waarneembaar (voor ons als leek).

Een aantal schepelingen snellen toe, leggen een kledingstuk onder het hoofd, en spreken op hem in.

Jaap slaat via de marifoon groot alarm, vraagt assistentie om medische hulp van een arts.

De kustwacht roept een dienstdoende arts op die via de marifoon (vhf) medische vragen stelt.

Gezien de geringe afstand t.o.v. de haven van Dingle gaan de zeilen neer, en op de motor met spoed terug naar de haven..

Michel is reeds bij kennis en krabbelt weer op, en is weer aanspreekbaar.

Bij de havensteiger aangekomen staat er al een arts op de kade het schip op te wachten.

Deze onderzoekt Michel, en stelt momenteel geen ernstige zaken vast.

De arts raadt echter een volledige 'checkup' in een ziekenhuis te Tralee dringend aan.

Indien een midden 50-er zulke verschijnselen geeft dient dit te worden onderzocht is het oordeel van de arts.

De hulpverleningsdienst zorgt voor een taxi, Michel en z'n vrouw Christine vertrekken naar het ziekenhuis.

De Tecla vertrekt nu +/- 16 uur nu wederom. Afgesproken wordt indien Michel vandaag (21 augustus) of morgen weg mag uit het ziekenhuis deze naar de volgende haven gebracht wordt en aldaar aan boord komt.

Om 21.30 uur zijn we in de haven van Port Magnee, om 22 uur is Michel en Christine gelukkig gezond en wel in ons midden.

Vrijdag, 22 augustus 1997.

Voor vader van der Brug (Jeanines vader) is het zijn geboortedag.

's-morgens +/- 10 uur vertrekken we uit de haven van Port Magnee op de motor (helaas) naar Crookhaven.

De wind is gezien de afstand te gering om te zeilen.

We passeren enige interessante rotsformaties die het aanzien waard zijn.

Op een enkele rots staat een vuurtoren of een weerstation.

De dag glijd rustig onder ons door.

Aan het einde van de tocht gaan we te Crookhaven voor anker. 's-avonds brengt Jelka onze kokkin een heerlijke maaltijd op tafel.

Daar ik op een "wiebelende Tecla niet zo'n ster in corvee doen ben, doe ik met Christine en Ula de afwas deze avond. (we liggen nu voor anker).

Zaterdag, 23 augustus.

Weinig wind, toch de zeilen omhoog, Jaap wil per se niet motoren.

We zeilen/dobberen naar de plaats Shull.

Daar gaan we met de bijboot naar de wal, en maken aldaar een wandeling.

Om 17 uur zijn we weer aan boord.

Nog steeds weinig wind, doch iets meer dan vanmorgen.

Alle zeilen gaan weer omhoog en we gaan op weg naar Baltimore (in Ierland).

In de haven van Shull zijn zehonden aanwezig.

Deze leven van de visafval van de plaatselijke vissers.
Ook is er nieuw visgerei (lijnen/haken) ingeslagen.
Deze worden bedrijfsklaar gemaakt en direct geprobeerd.
Het resultaat is 8 makrelen in 30 minuten (!).
Gisteren hebben we (22 augustus) ook gevist toen waren dit andere, grotere vissen.

Zondag, 24 aug 1997

Weinig wind, wel volop zon. Het wordt dan ook een zon en dobberdag.

Pas laat in de middag komt er meer wind.

Jaap besluit door te varen, en niet bij een kleine plaats voor anker te gaan.

Dit blijkt achteraf een zeer goed plan te zijn.

We gaan wachten lopen. Ik zit in de 0 - 4 uur wacht, 4 uur wacht, daarna 8 uur rust.

Dit systeem kan hier gehanteerd worden omdat er voldoende passagiers zijn.

Michel heeft wat bijzonders bij zich.

Hij heeft een mathematische achtergrond en kennis van de werking van de sextant.

Michel heeft de gehele materie hieromtrent nauwgezet bestudeerd en eigen gemaakt.

Op verschillende momenten van de dag heeft Michel een 'zonnetje' geschoten.

Dit is het vaststellen van de hoek gelegen de horizon een een bekend hemellichaam. De zon wordt hiervoor het meest gebruikt. hiervoor.

Indien de datum + tijd + de gemeten hoek bekend is valt door toepassing der wiskunde (grootcirkel berekening over de grond) de positie te berekenen.

Michel heeft daartoe een zelf geschreven programma voor zijn rekenmachine bij zich.

Voorheen waren er alleen rekentafels beschikbaar waarin de tijd afhankelijke parameters vermeld staan.

Het kostte voorheen heel wat handrekkentijd om de positie en de daarbij afgelegde afstand te berekenen tussen 2 waarnemingen.

Zondagavond, 20 uur, we maken nu 5 zeemijl per uur door de toegenomen wind.

maandag 25 augustus.

Ik heb wederom de 0 - 4 uurs wacht gekregen.

zondagavond om 20 uur ben ik gaan rusten om mij voor te bereiden op de komende wacht. De nacht is mooi, droog en helder.

De maan komt ook op (het laatste kwartier). We varen in een lege zee, ver van de scheepvaartroutes.

De wind blijft blazen nu.

Met alle gehesen zeilen, bij windkracht 4 maken we 8 mijl per uur snelheid.

Dat valt dus niet tegen.!!

Pieter, Jaaps maat, die ik in het vliegtuig al trof is commandant van de wacht.

De wacht bestaat verder nog uit Horst en Karin uit Duitsland, en Hans.

We drinken en eten wat tijdens de wacht, de nacht glijd door.

Het einde van de wacht nadert, de volgende meldt zich reeds, ik ga dus lekker slapen. Overdag heb ik nog een uurtje stuurwacht gehad.

Dit is erg opletten hoor, het schip is nl. erg wispelturig,, een speelbal der natuurkrachten, maar alles wil wel lukken.

Om +/- 18 uur passeren we de Silly-eilanden.

We landen daar niet aan wegens de stormvoorspelling.

De ankerplaats zal aan zo'n groot schip als de Tecla niet voldoende beschutting kunnen bieden.

Of we komen de ankerplaats later niet weg door onjuiste windrichting.

De tocht gaat nu verder in de richting van de Engelse zuidkust.

dinsdag, 26 augustus 1997.

Tegen 10 uur wordt de kust duidelijk zichtbaar.

Vannacht waren het alleen maar vuurtorens van de Silly's t/m landsend die we zagen.

Omstreeks het middaguur varen we slechts 2 mijl uit de kust i.p.v de 5 tot 10 mijl van gisteravond.

Jelka de kokkin, een studente uit Amsterdam heeft hamburgers gebakken.
Tussen de boterham met kaas smaakt dit prima.
Aan het einde van de middag wordt de haven van Dartmouth binnengelopen.
Deze plaats ligt aan de rivier de Dart, die hier in zee uitmond.
Het is een brede rivier.
In het midden ervan zijn grote aan meerboeien aangebracht voor de grote schepen
die i.v.m. de diepgang niet aan de kant kunnen liggen.
Ook de Tecla hoort hierbij.
Het bijbootje brengt hierbij wederom uitkomt....
Op de kant blijkt een soort kermis te zijn dat veel belangstelling trekt.
Aldaar vul ik aan de 'flappentap' mijn portemonnee met Engelse ponden.
Ook het eerste ijsje op Engels grondgebied wordt hier genuttigd, en de
postkaarten vinden hier hun weg naar de achterban.
's-avonds ben ik bij tijds gaan slapen. Na afloop van het wachtlopen ben ik
aan extra slaap toe.

Woensdag 27 aug 1997.

Er wordt een 'vrij' ontbijt afgeroepen (09 - 11 uur)
Daar ik samen met een of meerdere schepelingen wat wilde ondernemen was ik
toch al bijtijds (09 uur) op.
In 3 pendeltochten met het bootje gaan we aan de wal.
Ik loop samen met Uhte en Marcel op.
Ute blijft in de stad, zij gaat zelf wat ondernemen.
Met mijn hutmaat Marcel ga ik een treinreis met de stoomtrein maken van
Dartmouth naar Paignton maken.
De trein vertrekt aan de andere zijde van de stad.
Met een ferry vertrekken we naar de overkant.
dit is een ferry met een heel bijzondere uitvoering.
Het veer is gelijk aan een Nederlands overzetveer allen zonder de bekende
staalkabel over het water.
Deze methode is hier immers onbruikbaar door de brede rivier met heel veel
scheepvaart.
Op het veer is plaats aan 8 auto's en de nodige voetgangers.
De voortstuwning gaat met een soort sleepbootje dat door trossen aan het veer is
verbonden en ernaast vaart.
Aan de overkant gekomen wordt de oprit door de snelheid van het veer de kant
(helling) opgedreven.
De sleepboot blijft het veer richting van de wal duwen.
De trossen die aan de voor en de achterkant van het veer vastzitten komen op de
sleepboot tesamen.
Bij vertrek van het veer trekt de sleepboot achterwaarts het veer van de kant.
Daarna draait de sleepboot zich om en vaart voorwaarts naar de overkant, alwaar
de procedure zich herhaald.
We vertrekken met de stoomtrein van 11.30 uur
Onderweg stopt de trein nog bij Churston, Goodrichton sands (het strand), en het
eindpunt Paignton.
Aldaar nuttigen we onze lunch.
We lopen nu het stadscentrum door. In een telefoonsel bel ik Jeanine welke nu
thuisgevonden wordt.
Ik praat Jeanine bij en verneem dat ook wat nieuws van Jeanine uit Nederland.
Na de stadswandeling begeven we on naar de plaatselijke pier en blijven aldaar
aan het uiteinde op ligstoelen een uurtje in het zonnetje zitten.
Daarna is het weer tijd om de terugreis te aanvaarden.
Het hier gebruikte treinmateriaal stemt uit het het midden van de 20- er jaren.
Het blijkt dat er hier regionaal in ruime mate van stoomtractie gebruik gemaakt
wordt onder volledig uitgevoerde dienstregeling.
In Paignton zijn er verder intercity aansluitingen met de rest van het land.
Voordat we aan boord van de Tecla gaan wordt er nog een heerlijk 'lokaal'
biertje geproeft (een 'pintje' van ca. 0,5 L).
We genieten 's-avonds wederom van een goed en (h)eerlijk maal.
's-avonds heb ik geen moeite om alsnog de wal op te gaan en schrijf de

belevenissen op van 26 en 27 augustus.

donderdag, 28 augustus 1997.

Er zijn een 2- tal scenario's omtrent de voortgang van de reis:

1. De windkracht is niet te krachtig, en uit een geschikte richting, dan gaan we naar de kanaaleilanden (Guernsey).
2. bij ongeschikte windconditie zoals een zuidenwind of te krachtig, dan wordt er vertrokken naar Weymouth, alwaar ik in 1994 ook ben geweest en zelfs opgestapt ben.

Rond 10 uur wordt er vertrokken met 1 rif gestoken in het grootzeil.
(windkracht 5 tot 6).

Het gaat flink tekeer met de momenteel aan de windse koers. Ik moet het af laten weten wegens zeeziekte., en ga heerlijk in m'n kooi liggen.

Het duurt zeer veel uren totdat ik in staat ben weer water en koekwaar binnen te houden.

Door de zeer krachtige wind komen we ca. 19.30 uur aan te St. Peterport.

Aan mijn maag, dat een prima zeeziektebarometer is voelde ik gelijk aan dat we een haven of ankerplaats naderen, ik voel me weer 'kiplekker'.

's-avonds smaakt de avondmaaltijd weer prima.

Vrijdag, 29 augustus 1997

Overdag ben ik met Horst en Karin naar land gegaan.

Aldaar hebben we in het cafetaria de eerste koffie 'met wat erbij' genuttigd
(Dit is mijn 'stam' terras nabij de kerk op een heuvel)

We hebben ook de markthallen van 1822 bezocht

Verder wordt er nog wat door de winkelstraten gelopen om inkopen te doen.

Karin belt met haar moeder in Duitsland, ik koop (voorlopig) de laatste kaarten van Guernsey en doe ze op de post.

Met de bijboot gaan we naar de Tecla terug.

Na afloop van het diner wordt er opgetuigd en om ongeveer 19.30 uur met regen vertrokken naar Alderney.

De keuze van de tijd was met grote zorg gekozen i.v.m. het getijde.

We moeten namelijk bij doortij (dat is de overgang tussen eb en vloed) bij Alderney aankomen, anders kunnen we de haven niet in.

Er staat momenteel een windkracht 6 tot 7. Mede door de juiste stroomrichting gaat het zeer snel.

De vuurtoren van Alderney komt al in zicht, 4 keer aan,,, 4 keer uit...

De haveningang van Alderney ligt precies aan de andere kant van het eiland t.o.v de richting van Guernsey. Het vereist van de bemanning veelzeemanskunst en inspanning om de Tecla geheel in het donker) de haven in te krijgen.

Met veel moeite konden de zeilen zonder ongelukken gestreken worden.

De haven is verder erg open, er staat een flinke deining.

Om risico's uit te sluiten wordt er besloten dat allebei de 2 ankers gebruikt gaan worden

Met een speciale takel word het bakboordanker over de verschansing getakeld totdat deze aan de eigen ketting hangt.

Om 23 uur is de ankerprocedure succesvol verlopen.

Na afloop is er warme chocolademelk of Irish coffee op de goede afloop.

Ik doe voor mezelf geen alcohol in de chocolade.

Zaterdag, 30 augustus 1997.

de Tecla rukt aan de goed gegronde ankers, er is veel deining.

Daar ik niet het idee heb dat er spoedig de bijboot naar de kant zal gaan neem ik m'n tijd en sta wat later op.

Na de douche blijkt dat er om 10 uur slechts de minderheid heeft ontbeten.

De animo om met de watertaxi naar de kant te gaan is laag...

Om 11.30 uur heeft iedereen zich langzamerhand wel aan het ontbijt gemeld.

Vele schepelingen besteden hun tijd om schriftelijk de vakantie te overdenken en om dit alsnog vast te leggen gelijk de schrijver dezes.

Tegen 12 uur is het weer sterk opgeknapt, velen gaan met de door de door Jaap via de marifoon opgeroepen watertaxi naar land.

Er wordt naar het hoogste punt van het eiland gelopen waar we een goed uitzicht hebben op Cape la hage (dit is een Franse opwerkingsfabriek). Ook is het te zien hoe de sterke zeestromen tussen Alderney en de Franse kust zich een weg zoeken. Op het ongunstigste moment staat er zo'n 10 mijl stroming (18km/uur) Het is dan ook geen comfortabel moment om dan op zee te vertoeven als de richting net verkeerd is;.1

Op vrijdag, 29 augustus, de verjaardag van moeder van der Brug passeerden we er gelukkig tijdens dood-tij. Na afloop van de wandeling hebben we nog heerlijk thee gedronken en bij de plaatselijke supermarkt in de hoofdstraat, waar je met een parkeerschijf maar 30 minuten mag staan, inkopen gedaan voor de zondag als we onze thuisreis hebben. Ik koop de allerlaatste 3 kaarten van de vakantie en doe ze gelijk op de bus, anders komen ze nooit meer aan. De watertaxi, kosten 1 pound per persoon, brengt ons met een zeer snelle en grote rubberboot weer terug naar de Tecla terug. Om 16 uur gaan de 2 ankers omhoog en vertrekken we op de zeilen vanuit Alderney naar de Franse havenplaats Cherbourg. Er is niet al te veel wind, in tegenstelling tot gisteravond, we schieten momenteel niet erg op. Het wordt merendeel motoren naar Cherbourg, alwaar we om 21.15 uur in het dock (bassin commerciale) binnenkomen. Pas om 23 uur gaan we pas eten, en na het doen van de corvee gaan we allemaal ter kooi.

Zondag, 31 augustus 1997,
De wekker gaat al om 06.30 uur af. Marcel mijn hutmaat had namelijk aspiraties om de trein van +/- 08.15 uur naar Parijs te halen. Ik geef hem dan ook ruime "voorsprong" om op te schieten, en z'n bagage vervoers-gereed te maken. Zelf heb ik een reservering op de trein van 11.55 uur naar Parijs st. Lazare. Ik help wat met het corvee, anders staan Jaap Harry en de kokkin Jelka er alleen voor. Een van de echtparen, heeft een zwager die beroepschauffeur is. Deze had wel zin in een paar dagjes vakantie, en tevens weer eens een verzetje. Hij is met een stationwagen vanuit Nederland naar Cherbourg gekomen om z'n schoonzuster en zwager op te halen. In de loop van de maandag zullen ze wel weer in Friesland thuiskomen. De ingang van het spoorstation is zeer dicht bij de ingang van de haven gesitueerd. Het karretje bewijst alvast z'n diensten voor mij. De tijd gaat snel, voor dat ik het weet staan we in de plaats Caen. het overstappen gaat voorspoedig, de trein komt aan het zelfde perron, gemakkelijker kan het niet. Voor ik met vakantie ging heb ik van Wim en Sylvie (die zelf francaise is) een overszichtkaart geleend van het metrostelsel van Parijs. Deze kaart is zeer waardevol gebleken. Met veel gemak vinden wij, Jelka de kokkin, Frans-Piet, Pieter(bemanningslid) en ik de zeer voorspoedig de juiste aansluitingen binnen Parijs ondergronds. Na 45 minuten voor 'mol' gespeeld te hebben in het donker komen we aan op Paris-nord spoorstation. Jelka en Pieter blijken een andere trein naar Nederland 16.37 i.p.v 17.37 uur te Samen met Hans-Piet welke een bedrijfsleider is van een biologisch dynamische winkel zoeken we nu ieders eigen rijtuig op. Om 19.45 uur rijden we het station van Brussel binnen. Op de voorspelde aankomsttijd van 22.30 uur wordt er uiteindelijk te Amsterdam c.s aangekomen. Daar wacht mijn vriendin Jeanine mij op. Na lange tijd begroeten we elkaar weer, we zijn weer gezond en wel bij elkaar. Toen ik mij te Parijs bevond heb ik geen notie gehad wat voor drama er op de zelfde tijd aldaar heeft afgespeeld.

Dat prinses Diana jammerlijk omkomt bij een tragisch auto-ongeluk.
Het nieuws is zo vers, dat er waarschijnlijk nog niets wereldkundig was gemaakt.
Ik was zelf heel kort in de wereldstad, en niets gemerkt.....

Thuisgekomen verneem ik het droeve nieuws van Jeanine.

Ik spoed me naar mijn eigen woning alwaar ik mijn computer voorzien van een teletext kaart aanzet.

Daar stel ik een programma in mijn computer zodanig in dat deze alle teletext pagina's van alle TV stations van Nederland, België, Duitsland Engeland, Cnn/ (Amerika) periodiek afloop en opslaat indien er het woord 'Diana' in de tekst voorkomt.

Deze procedure blijf ik een dag of 10 volhouden, en haal daar een schat aan informatie binnen uit de wereld die ik later heb geredigeerd en gesorteerd tot een journaal.

Dit moet dan het einde zijn van een enerverende zeereis van een ervaren zeezeiler aan boord van de zeelager Tecla.....